

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ RÓMÁBAN

Az ENSZ 1985-öt az Ifjúság Nemzetközi Évének hirdette meg. II. János Pál pápa sürgette, hogy ez az „év” ne maradjon az egyház élete peremén, hanem ünneplésébe a katolikusok is bekapcsolódjanak, tudatosítva azt, hogy részben a fiataloktól függ a jövő, az egyház jövője is. A Béke-világnap témájául ezt választotta a Szentatyá: „A fiatalok és a béke együtt haladnak.” Ezenkívül Nemzetközi Találkozóra hívta meg a világegyház fiataljait virágvasárnapra Rómába. A nagybőjt során külön apostoli levelet írt a fiataloknak: ezt a püspökök és a papok figyelmébe ajánlotta. A lelkipásztorkodásban felhasználhatják gondolatait az egész Ifjúsági Év során. (A levél ismertetését lásd külön az Egyház szava rovatunkban.)

Mintegy 200.000 fiatal érkezett a találkozóra a világ 70 országa képviseletében. Magyarországról Póka György szombathelyi segédpüspök vezetésével 60 középiskolás diák (a nyolc katolikus gimnáziumból) kapcsolódott be a nagyszabású összejevetelbe. Egyes országok fiatal csoportjai már a hét derekán megérkeztek az Örökvárosba. Különböző mozgalmak közvetlenül a Nemzetközi Találkozó előtti napokra időzítették kongresszusukat, fesztiváljukat. Pl. a Chiara Lubich által alapított Focolare-mozgalom Ifjú Nemzedéke (GEN) márc. 29-én délután és 30-án délelőtt tartotta világfesztiválját, mintegy 20.000 mozgalmi tag részvételével az EUR-negyed sportcsarnokában. Témájuk: a világ egysége. A különböző nyelvű, fajú és vallású fiatalok tanúságtételei, tánc- és énekszámok mutatták be az egység felé vezető utakat. Brazil fiatalok pl. föld-részük drámai helyzetéről énekeltek: kifejezték azt a reményüket, hogy az evangéliumi szeretet révén lehetséges a szegények és gazdagok kiengesztelődése. (Itt emlékeztetünk arra, hogy Latin-Amerikában 74 millió személy 15 és 24 év közötti életkorú, vagyis a lakosság egyötöde fiatal. 1980-ban ezek a fiatalok a latin-amerikai dolgozó népesség egyharmadát alkották!)

A Szentatyá először március 30-án délután találkozott a világegyház fiataljaival a Lateráni bazilika előtti téren. Odavitték azt a nagy fakeresztet, amelyet a Pápa a Szentév végén a Szent Lőrinc római ifjúsági központ fiataljaira bízott, és közben már bejárta Európa különböző országait.

A Szentatyá üzenetében – miután számos nyelven, magyarul is köszöntötte a csoportokat – a részvétel témájáról szólt. Az ENSZ ugyanis hármast jelszót választott az Ifjúság Nemzetközi Évére: Részvétel (vagy részesedés), fejlődés, béke.

A részvétel – magyarázta a Szentatyá – nemcsak azt jelenti, hogy együtt vagyunk másokkal, hanem azt is, hogy az együttlét által válunk igazán önmagunkká. Az embereket a javak megosztása és az értékek közös elfogadása egyesíti egymással, részesíti mások életében. Ez áll a családi közösségre is, de főleg az Egyházra. Az egyházi részvételt az Eukarisztia példájával illusztrálta. Nemcsak jelen vagyunk a Krisztus halálát és feltámadását hathatósan megjelenítő szentmisén, nemcsak mint „nézők” szerepelünk. A hit és az euka-

risztikus kenyérben való részesedés (az áldozás) révén asztaltársak vagyunk a mennyei lakomán. Valóban részesedünk Krisztus húsvéti misztériumában. Ahogy Szent Pál tanítja: valamennyien egy testet alkotunk, akik az egy kenyérben – Krisztus testében – részesülünk.

Az a tény, hogy a keresztség és a bérmálás révén Krisztus Teste, az Egyház tagjai lettünk, megköveteli részvételünket az Egyház küldetésében, ahogy a Zsinat hangsúlyozta (LG 33): „Maga az Úr rendeli a világiakat a keresztséggel és a bérmálással az apostolkodásra. A szentségek, különösen az Eukarisztia, közlik és táplálják minden apostolkodás életető lelkét, az Isten és az emberek iránti szeretetet. A világiaknak főképpen az a feladata, hogy jelenlevővé és hatékonyá tegyék az egyházat azokon a helyeken és olyan körülmények között, ahol csakis általuk lehet az egyház a föld sója. Így minden világi keresztny – éppen sajátos adományai erejében – tanúságtévő is, és az egyház küldetésének eleven eszköze –, Krisztus ajándékozásának mértéke szerint.”

A Pápa arra buzdította a fiatalokat, hogy neveljék magukat a részvételre; így érlelődik személyiségük, így találják meg az egyensúlyt a birtoklás és a lét között, így lesznek az igazságosság és a béke munkásai, a szeretet civilizációjának építői.

Beszéde után a fiatalokkal a békéért imádkozott. Íme a hosszú imából pár részlet:

Urunk Jézus, Te megígérted, hogy mindennap velünk leszel, hallgasd meg ma e fiatalság kiáltását és légy nemzedékünk mestere; pásztorunk, aki elvezet a békére. Míg az új Bábel-torony terve, amelyet a különféle ideológiák javasolnak, egyre ellentmondásosabb, mi hozzád fordulunk szilárd elhatározással. Urunk, menj fel ismét a hegyre; mi is veled tartunk, hogy halljuk, amint kihirdeted nemzedékünknek az igazi boldogság törvénykönyvét. „Boldogok a békeségesek: ők Isten fiai.” Elfogadjuk meghívásodat és a világbéke megvalósítása örökös feladatunk lesz. Nem akarjuk úgy átlépni a harmadik évezred küszöbét, hogy ágyúkat és romokat vigyünk magunkkal, neveddel akarjuk elkezdni az új kort.

Add meg nekünk az alázatos szív tisztaságát, hogy megértsük az igazságot, részesíts minket kegyelmed szabadságában, hogy igazságosságban és felelős szeretetben élhessünk. Add meg nekünk átszűrt Szíved békéjét, hogy megoszthassuk azokkal, akik szomjúhozzák. Add, hogy megvédhessük Ábelt, bárhol éljen, a szegényt és elhagyatottat, az időset és a munkanélkülit, a hitéért üldözött Ábelt, az anya méhében védtelen Ábelt.

Bocsáss meg korunk Káinjainak, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek. Világítsd meg a népek vezetőit, hogy a föld kincseit az élet, ne a halál és pusztítás szolgálatára használják fel. Jézus, légy Te a békénk!

A fiatalok szombaton este 11 római templomban imavirrasztást tartottak. A S. Maria Maggiore, a Lateráni és a Falakon Kívüli Szent Pál-bazilikában pedig egész éjjel szentségimádás volt. E három bazilikánál gyülekeztek virágvasárnap reggel, és három útvonalon páлмаágakat lengetve, énekelve vonultak

a Szent Péterre. Fél tízre, amikor a Pápa nyitott kocsiján megérkezett, zsúfolásig megtelt nemcsak a kolonádok közötti térség, hanem a Vatikán környéke is. Róma soha nem látott ennyi fiatal együtt; mintegy 300.000-en lehettek, mert Olaszország különböző egyházmegyéből is nagyon sokan érkeztek. Ragyogó tavaszi időben hozsannázott a lelkes fiatalság Krisztus Királynak, aki azért jött, hogy szolgáljon.

A Szentatya az obeliszknél áldotta meg a pálma- és olajágakat, majd körmenetben vonult egy csoport fiatallal a bazilika előtt felállított szabadtéri oltárhoz, hogy bemutassa az ünnepi szentmisét. A Márk-passió után mondott homíliájában Jézus jeruzsálemi bevonulását, majd elítélését és kereszthalálát idézte fel. Jézust a Főtanács mint istenkáromlót, Pilátus pedig mint politikai bitorlót ítélte el. Valójában Pilátus, amikor a töviskoronás Királyt bemutatta a népnek – „Íme az Ember!” – nagy igazságot fejezett ki. Jézus az Isten Fia és Emberfia az ember ügyét magára vállalta. Azért jött hogy tanúságot tegyen az igazságról, az ember igazságáról, amelyet kifejezhetünk két szóval: Isten képmása és Isten teremtménye. A kísértő ezt az igazságot forgatta ki, amikor az első embereknek azt sugallta: Ne engedelmességetek, – olyanok lesztek, mint az Isten! Jézus Krisztus, aki – jóllehet az Atyával egylényegű – felvette az emberi állapotot, a szolga alakját. Kereszthaláláig menő engedelmisségével mutatta meg az embernek a „megistenülés” útját. Hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyünk, részesedjünk az isteni életben. „Jézus tehát magára veszi az ember ügyét, tegnap, ma és mindörökre. Ezt a Jézust ünnepeljük, áldjuk itt a Szent Péter-téren. Minden ember azért jön, hogy tanúságot tegyen az igazságról, miként Jézus tette. (...) A második évezred végén világunknak – a sok fenyegetés közepette – egyre inkább szüksége van Arra, Aki engedelmes lett egészen a kereszthaláláig. A világ nem nélkülözheti Krisztust. A világ fiataljai Róma püspökével és Péter utódjával, megvallják Krisztust most az Ifjúság Nemzetközi Éve alkalmával.” Isten a feltámadt Krisztusban a világnak új kezdetet adott, megerősítette szövetségét. Reménységgel tekintünk az ember ügye képviselőjére, Krisztusra, akit az Atya felmagasztalt és Úrrá tett.

Szabó Ferenc

A HITTANI KONGREGÁCIÓ KÖZLEMÉNYE

Leonardo Boff egyháztanáról

1985. március 11-én kelt a Hittani Kongregáció közleménye (**notificazione**) Leonardo Boff brazil ferences „Egyház: karizma és hatalom” c. könyvéről (az eredeti cím: **Igreja: Carisma e Poder**, 1981; a dokumentum az olasz fordításra hivatkozik: **Chiesa: Carisma e potere**, Borla, Roma 1983). A közlemény a Pápa jóváhagyásával jelent meg, J. Ratzinger és A. Bovone, a prefektus, ill. titkár írták alá.

A hét oldalnyi dokumentum a bevezetőben vázolja a „notificazione” megszületését: P. Boff 1982. február 12-én önszántából küldte el a Hittani Kongregá-